

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев1 32/2021
06.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миљко Караклајић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, Управа за ванредне ситуације Крагујевац, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу, ради уплате доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4028/17 од 21.12.2017. године, у седници већа одржаној 06.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4028/17 од 21.12.2017. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4028/17 од 21.12.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 683/16 од 14.07.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да за тужиоца изврши уплату доприноса по основу пензијског и инвалидског осигурања за период 01.06.2010. године до 30.11.2011. године, на основицу коју чине месечни износи одређени и опредељени у том делу изреке по стопи важећој на дан уплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 42.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4028/17 од 21.12.2017. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужене и потврђена је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Решењем Врховног касационог суда Рев2 1846/2018 од 26.09.2018. године, ставом првим изреке, прихваћено је одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4028/17 од 21.12.2017. године као

изузетно дозвољеној. Ставом другим изреке, укинута су пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4028/17 од 21.12.2017. године и пресуда Основног суда у Крагујевцу П1 683/16 од 14.07.2017. године и одбачена је тужба тужиоца.

Одлуком Уставног суда Уж 1300/19 од 20.05.2021. године, ставом првим изреке, усвојена је уставна жалба тужиоца и утврђено да је решењем Врховног касационог суда Рев2 1846/18 од 26.09.2018. године подносиоцу уставне жалбе повређено право на правично суђење зајамчено чланом 32. став 1. Устава Републике Србије. Ставом другим изреке, поништено је решење Врховног касационог суда Рев2 1846/18 од 26.09.2018. године и одређено да исти суд донесе нову одлуку о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4028/17 од 21.12.2017. године.

У поновном поступку, Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку- ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013 - УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020).

Правноснажном пресудом одлучено је о самосталном тужбеном захтеву тужиоца према туженој – послодавцу за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање на исплаћене додатке на плату по основу прековременог рада, рада ноћу и рада у дане државних празника, у извршењу правноснажне пресуде којом су ти износи досуђени.

Нижестепени судови су, на основу утврђеног чињеничног стања, донели одлуку у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 12.03.2019. године, о правној природи захтева и надлежности суда за одлучивање о захтеву за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање одговарајућим организацијама за обавезно социјално осигурање. Према овом правном ставу (којим је измењен и допуњен Закључак Врховног касационог суда усвојен на седници Грађанског одељења одржаној 23.03.2010. године) суд је надлежан да у парничном поступку одлучује о захтеву запосленог лица или лица које је корисник накнаде за време привремене незапослености да послодавац или Национална служба за запошљавање уплате доприносе за обавезно социјално осигурање одговарајућим организацијама за обавезно социјално осигурање, без обзира на то да ли је такав захтев једини предмет спора. Такав правни став изражен је у пресуди Врховног касационог суда Рев2 1453/2017 од 22.06.2017. године.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници дозволи одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној.

Зато је на основу члана 404. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба са захтевом запосленог за уплату доприноса обавезног социјалног осигурања, по основу радног односа на досуђене износе по основу прековременог рада,

рада ноћу и рада у дане државних празника поднета је 19.06.2016. године. Вредност предмета спора је 93.047,18 динара.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**